

thơ

BĂNG KHUANG

Nhè bước về ngang ngõ buổi đầu
Buổi chiều mây trắng nhạt chìm sâu
Thoảng trong nắng ấm nghìn cỏ dại
Ngoảnh mặt lại nhìn thấy gì đâu ?

Sao bỗng bồi hồi nhớ dấu yêu
Chập chung kỷ niệm giữa mùa chiều
Hoa dại ngời hương trên đỉnh tháp
Đi ! buổi chiều khác đậm trong tim

Về ngang đầu xưa thoảng ngại ngần
Hoa cười ru nắng chút băng khuâng
Chợt đâu gió thổi chơi với lá
Bàng hoàng ngõ ngán thoảng mấy lần

Vấn hoa vàng đẹp như giấc mơ
Hoa cỏ thăm gọi nhau ngán ngõ
Nhiều khi bên ao về muộn ngõ
Bỗng sợi buồn len ép thân thờ

Một thoảng rồi thôi lá cũng vàng
Hoa khép mình trong lá xanh ngoan
Chiều nay cũng chợt qua đầu ngõ
Mây huyền hương thoảng ngõ ngang

o TÔN-LONG-TA

- 92 -